

II

30-ый Юлія.

Твърдъ е суетно прѣсмѣтваніето върху вѣроятность, колчимъ е работата за размышленіята и чувствованіята на една женѣ. Като не бързахъ да ся намѣрихъ прѣдъ г-жѣ Маргаритѣ слѣдъ непріятнѣтъ онѣзи сценѣ, не ся явихъ два дни у тѣхъ; и пакъ не мисляхъ за доволно това кратко врѣменно разстояніе за да ся уталожи гнѣвътъ който раздигнахъ въ гордото ѣ сърдце. Но завчера часътъ около седемъ сутринѣтъ, когато работяхъ при отвореныйтъ прозорецъ на стѣпчето си, чухъ да мя выка съ пріятелскѣ нѣжность самата тази който азъ считахъ за непріятелкѣ.

— Господине Одіо : тука ли сте ?

И като насочихъ главѣ, видѣхъ въ ладійкѣтъ при мостътъ г-жѣ Маргаритѣ, която подигаще съ рѣкѣ широкѣтъ стрѣшкѣ на голѣмѣтъ си сламенѣ шѣпкѣ и дигна бѣ очи къмъ жилището ми.

— Заповѣдайте, Господже, отговорихъ на бързо.

— Искате ли да дойдите на расходкѣ ?

Слѣдъ сумнѣніята които праведно мя испомѣчихъ два дни, толкозь едно снисхожденіе ми вдѣхна страхъ да не бы да сънувамъ; за туй и попытахъ:

— Да прощавате, Господже, но що ми рекохте ?

— Искате ли да дойдите да ся расходите съ